

желаніе за отміченіе, аби пощо разумѣеме, че нѣкото-
рой иска да повреди нась или е повредилъ нась
съ безчестны рѣчи. Не ся предавай никогда на
твои-те стремлениа; защо-то ще сторишъ жалос-
ти беззѣрности, кои-то ако не посрецнитъ при-
лѣжно, навыкновеніе-то ги умножава. Бойся буря-та
на перво-то стремленіе. Когда приближава гнѣвъ,
человѣкъ загубява ума си. Между ярость-та и
произведеніе-то оставай да ся мине най мало една
нощь. Покаяніе-то слѣдува всегда ярость-та. Не
ся предавай никогда на горяща-та си теплота. Ко-
гда чинишъ зло въ гнѣва си отъ горѣ, всегда ще
грызе сердце-то ти. Когда ся предадешъ на яро-
сть-та ще разумѣешъ послѣ че си погрѣшилъ, но
всые; защо като ся обладаешь не има вече полза.
Съ припираниемъ-то можешъ да ся покажишъ по си-
леніу, но сось претерпѣніе-то ще ся покажишъ по
разумениу.

Членъ 3.

За ненависть-та.

Ненависть-та е яростъ по мало горяща, но
по многовременна до толко щото причинява неиз-
гладимо желаніе за да повредиме нѣкого. Ако тя
е повредилъ нѣкото опрости му погрѣшка-та. На-
учи ся да терпичъ всяко нещо нежели да нена-
видишъ. Ненависть-та е страшно чувствованіе, кое-